

i Det Konservative Folkeparti, at netop det forhold, at vi ligger som nummer et, forhåbentlig inspirerer mange andre lande til også at have en høj og flot ulandsbistand? Og begynder vi at reducere på det ambitionsniveau, ja, hvor ender vi så henne?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Alle tre spørgere var inde på spørgsmålet om vores udviklingshjælp, og hvilket niveau den skal ligge på.

Jeg vil først sige til hr. Flemming Kofod-Svendsen, at min bemærkning om at købe sig af-lad var altså kun ment som det, det var, og det er selvfølgelig ikke noget, som har med sagen at gøre. Men problemet er, at en gang imellem er der nogle, der fremfører det, som om vi kun kan sove roligt om natten, hvis vi ligger på et vist niveau.

Jeg mener, at vi skal hjælpe, dels fordi vi er et rigt land, dels naturligvis også fordi vi er i en situation, hvor befolkningsvandringerne kommer til at udgøre et større og større problem, hvis vi ikke forsøger at hjælpe i nærområderne. Derfor skal der investeres penge i demokrati, menneskerettigheder og først og fremmest fremme af kvinders rettigheder. Men det er jo også sådan, som hr. Flemming Kofod-Svendsen sagde, at i FN-systemet arbejder man med en vis margin, og der er ingen der siger, at vi som noget helt naturligt behøver at fastholde 1 pct.-niveauet. Vi kan godt gå lidt ned.

Så må jeg også sige, nok til beklagelse for de to sidste spillere, at jeg tror altså ikke, det giver de helt store krusninger på den internationale overflade, hvis Danmark går lidt ned i bistand. Jeg tror ikke, man vil opleve, at alle mulige lande kommer rendende bagefter og siger: Jamen så vil vi sandelig heller ikke betale så meget længere. Tværtimod tror jeg, at vi skal blive ved med at argumentere, som vi hele tiden har gjort, og i øvrigt arbejde for at fremme kvinders rettigheder. Her kan Danmark spille en stor rolle, og vi kan også arbejde for at fremme mulighederne for, at tredjeverdenslande kan få afsat deres produkter i EU, uden at de møder toldbarrierer osv. Vi kan gøre masser af gode ting, som vil blive bemærket på internationalt plan.

Men jeg har svært ved at forstå, hvorfor man vil forsøge at sætte Danmark i en rolle, hvor vi ligesom skal ligge på et niveau, der ligger så meget højere end i alle andre lande, vi sammenligner os med, f.eks. Holland, Norge og Sverige.

Hvorfor i alverden skal vi ligge på et meget, meget, meget, meget højt niveau?

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Sagen er jo den enkle, at Danmark i FN har stemt for en opfordring til alle rige lande om at yde 1 pct. af deres BNI til ulandsbistand, og når vi har stemt for det, skal vi selvfølgelig også leve op til det. At andre ikke gør det, er selvfølgelig umoralsk, men det er da ikke noget argument for, at vi ikke skal leve op til de principper, vi selv har været med til at fastlægge.

Jeg går ud fra, at det må have påvirket fru Lene Espersen lidt, når hun har hørt oplysningerne om, hvad det er, vi har lavet i FN, og hvad det er, vi har vedtaget i FN, for det er åbenbart ikke noget, fru Lene Espersen har været opmærksom på før dagen i dag.

Jeg er meget glad for at konstatere, at både CD og Kristeligt Folkeparti siger klart fra over for tanken om at skære i ulandsbistanden. Det må også betyde, hvis vi skal se på perspektivet med en borgerlig regering med V og K ved regeringsmagten, at så bortfalder de lette finansieringsforslag, hvor man bare tager fra de allerfattigste i verden, og derfor vil jeg gerne spørge fru Lene Espersen: Hvad så? De Konservative har jo nogle ideer til forskellige gaver, de gerne vil dele ud, men nu er den lette finansiering væk. Den er skudt ned, og hvad har De Konservative så i posen af finansiering?

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu behøver hr. Jes Lunde ikke se så overrasket ud, for det er jo ikke nogen ny melding, at vi ikke vil være med til at skære her. Det har vi faktisk sagt i årevis, men det er så noget andet.

Jeg vil bare sige til fru Lene Espersen, at jeg synes, fru Lene Espersen undervurderer Danmark. Det kan være, vi skulle skillinge sammen til en returbillet til New York til fru Lene Espersen, for selv om man kun er delegeret her fra Folketinget, opdager man jo, når man går i FN-systemet, at på trods af Danmarks lidenhed lægges der faktisk ganske megen vægt på, hvad vi gør, fordi vi er et land, der er kendt for at hjælpe.

Fru Lene Espersen kunne sådan set godt have ret i, at 0,7 pct. ikke ville være værre end 1 pct., bortset fra at der så var et moralsk problem i forhold til det, vi havde stemt for. Men problemet er, at hvis vi går fra 1 pct. og nedad, vil vi der-